

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

la „Tel. Rom.” într-una cu suplimentul „Fóia Pedagogică”
Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 2575 Pres.

Miron,

prin îndurarea lui Dumneșeu arhiepiscop al bisericii ortodoxe în Transilvania, metropolit al Românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania, ș. a.

Iubitului cler și popor al archidieceșei Nostre transilvane; iubiților și onoraților deputați la sinodul archidieceșan: dar și milă dela Dumneșeu Tatăl și Domnul Nostru Iisus Christos!

Având în vedere §§ 89 și 90 din statutul organic, convocăm și prin acestea declarăm de convocat sinodul ordinar anual al archidieceșei Nostre transilvane la biserica schimbării la față din Cetatea Sibiu, pe **Duminea Tomei, adică pe 20 Aprilie (2 Maiu) a. c.**, la 9 ore antemeridiane, când se vor începe ritualele bisericesci, ér după aceste va urma deschiderea sinodului în localele ce vor fi anumite spre acest scop.

Sibiu, 5 Aprilie, 1897.

Miron Romanul m. p.

Chestiunea orientală.

Se complică tot mai mult situațiunea în orient, și nu avem cuvânt să mai tragem la îndoelă serioșitatea complicațiunilor.

Puterile europene până în acest moment au considerat lucrul ca afacere privată a insurgenților din insula Creta.

O bandă de ómeni nemulțumiți rup legăturile de supuși cătră imperiul turcesc, și ruptura o susțin de luni de zile cu arma în mână

Regatul Greciei a creșut de a sa datorință patriotică de a sări în ajutorul conaționaliilor și correligionarilor sei.

Opintirile guvernului grecesc au pus în mișcare diplomația europeană.

Marile puteri europene nu bucuros ar vedé acuma o înflăcărare generală

Tótă atmosfera e plină de materii combustibile.

În Germania nemulțumirea creșce și socialismul nu încetéză a o alimenta și el în felul seu, atât de pe tribuna parlamentului, cât și în întruniri și în pressă.

În Austria lucrurile tot mai mult iau o direcțiune în favorul diferitelor naționalități. Îvingerea cehilor în ce privesce folosirea limbei lor a împins opoziția germană la mijloce extreme.

În Ungaria la noi atât guvernul, cât și pressa tot mai vedit ne atacă pe linia întregă, așa că în loc de a se căuta punctele de întâlnire prin aplicarea legilor în mod liberal, se dá pe față tendența de a ni-se lua și ce ni-sa dat la începutul dualismului.

Prelângă aceste lucruri, cari slăbesc în mod vędut puterile monarchiei austro-ungare, mai vine și cestiunea cotei, care ține ambele părți ale monarchiei în continuă agitațiune.

Amintim numai aceste două mari puteri, cari stau mai tare strânse cu legături de asemenea interese.

Între asemenea condițiuni e natural, ca bărbați de stat să caute a împedeca isbucnirea flacărilor în orient

Cu tóte opintirile însă totuși se pare, că ciocnirea între Grecia și Turcia este inevitabilă.

Presa englesă, care de comun e bine informată și care și i-a inspirațiunile din manifestatiunile poporului engles, ne spune, că în săptămâna acésta declarațiunea de rășbonu între Grecia și Turcia se face de bună séma în tótă forma.

Declarațiunea încă n'a urmat, dară ostilitățile deja s'au început în tótă forma.

Trupe regulate grecesci au trecut granița imperiului turcesc.

În Macedonia rășboiul curge între trupele turcesci și între insurgenți înrolați din greci și macedo-români.

Eruptă revoluțiunea acuma în doué puncte ale imperiului, Grecia are și mai mare îndreptățire de a scóte sabia în apărarea correligionarilor sei.

Opiniunea publică în Grecia este pentru începerca rășboiului, și ame-

nința pe regele Georgiu cu detronare, dacă va mai hesita de a se pune în fruntea armatei.

Diplomația europeană se vede a fi perdut punctele de considerațiune, cari au întrunit vederile în scopul menținerii păcii.

Din Rusia se dá signalul de a se abandona părțile beligerante și a se lăsa de capul lor.

Suntem deci unde am fost acuma 20 de ani.

Se vor repeta atrocitățile de atunci.

Turecul păgân, care în timpul din urmă nu a încetat de a fi mai puțin crud ca în trecut, va trece pe sub sabia populațiunea creștină, unde el va eșé învingătoriu.

În numele civilizațiunei Anglia va striga sub încete barbariile turcesci, și Rusia sub tinérul țar nu va uita, că vieța acestuia o a męntuit clironomul Greciei, care acuma e la marginea Tesaliei spre a călca granița spre Macedonia.

Întrearea Rusiei în acțiune schimbă tóte planurile diplomației europene.

Diarele din capitala țerei nóstre sunt cuprinse de serioșe îngrijiri.

Nu noi ómeni din provincie, cari vedem lucrurile în un cerc îngust, ci diarele cele cu vederi largi și cu conexiuni și mai largi sunt cuprinse de grije, și contempleză încă de acuma împărțirea imperiului otoman.

Acuma 20 de ani tot dela Rusia a venit planul cu împărțirea imperiului turcesc, și atunci era multă forță în imperiul otoman.

Osman Pașa la Plevna a impus respect rușilor, cari înaintau spre Constantinopole, și armata română a trebuit să între în foc ca se salveze cauza creștinmului.

Acuma 20 de ani Andrassy n'a primit propunerea de a se împărți Turcia. Congresul din Berlin a redus în mod însemnat pretensiunile Rusiei.

E întrebare dacă ađi ne vor mai întreba și pe noi, séu vor face împărțela fără noi.

Isbucnirea revoluțiunei în Macedonia a pus cestiunea orientală în un

stadiu nou, și suntem datorii să ținem sémă de mersul lucrurilor, ca evenimentele mari, ce pot urma, să nu ne afle neorientați în situațiune.

Revista externă.

De vre-o câte-va zile nu s'a ivit nimic ceva mai important în politica externă.

Conflictul între Grecia și Turcia continuă, deși nu în mod oficios. Cu tóte acestea însă nu sunt nimicite tóte speranțele pentru de a se puté ajunge la o pace óre-care. La acésta presupunere ne îndreptățesc și scirile, că atât Grecia cât și Turcia devin mai puțin ofensătoare una față de cealaltă.

Resculații greci au fost invadat în Macedonia, dar au fost siliți a se retrage, și nu cu neînsemnate perdiri. Acésta a produs nu puțină indispozițiune în grecii fórte dispuși spre atacarea Turciei. Acum încep a-și vedé înșiși insuficiența puterilor lor pentru de a bate pe turci. Cu tóte acestea dispoziția spre rebel creșce din đi în đi și acum nu pentru de a căștiga teritorii dela turci ori alte drepturi naționale și bisericesci pentru grecii apesați din imperiul turcesc, ci pentru salvarea onórei naționale.

Mai favorabilă se presintă situațiunea grecilor pe insula Creta unde colonelul Vasos se ține bine pe picóre, chiarși față de armatele maritime ale puterilor europene.

Mai bătătoriu la ochi e însă împregiurarea, că marile puteri europene nu mai sulevéză și nu mai amenință pe Grecia cu blocarea porturilor dacă nu li se va supune. Se vede, că ér s'au ivit neînțelegeri între aliați séu altcum đis ér s'a conturbat concertul european prin vre-o córdă prea încordată ori slăbită de tot. În tot cazul, trebe că ér este ceva semnificativ la mijloc.

Din Londra se aduce scirea, că Gladstone a scris o epistolă comandantului resculaților din Macedonia Dampres Stefanov, în care đice, că chestiunea macedonénă numai așa se va puté resolta, dacă din Macedonia

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istorie.

(Urmare.)

Sacratissimae Caesareo-Regiae & Apostolicae Majestatis Regio in Magno Transilvaniae Principatu Gubernio Consignandum. Secundarum vero Conceptus ut pote: Ordinationis Gubernialis sub praecitato Numero 5285. in complementum praescriptae Resolutionis Nostrae Magistratui Coronensi exaratae, contenta taliter sequitur: 5285 Magistratui Coronensi 21-a 9-bris 1777. Altissima Resolutio Regia Benigno Decreto Aulico, ad demissam Gubernii Informationem, circa Lanionum Valachicorum Bolgar Szegiensium querelas sub 12-a 7-mbris anni currentis Majestati Suae Sacratissimae Substratam, 8-a Octobris Anni decurrentis emanato, contenta communicatur Dvris per extensum in apographo pro notitia, et directione, debitaque observantia nec non necessaria tam Lanionum Cehalium, quam Bolgar-Szegiensium in viatione. Et subscriptum erat inferius Sonnenberg.

Duarum quidem praescriptarum modo praevio in Archivo Gubernii Nostrae Regii requisitarum, et rein-

ventarum Literarum tenores, et continentias, de verbo ad verbum sine diminutione, & augmento, Variatiouneque prorsus aequali transumi, praesentibusque Literis Nostris in Scribi facientes, praenotatis Strenuis Lanionibus Valachicis Bolgar-Szegiensibus uberiorem futuram ad Cautelam necessarias, Sub Sigillo Nostro Judiciali, & authentico, eoque in Cancellaria Nostra Regia Provinciali Transylvaniae habito extradandas duximus, & concedendas. Datum in Libera Regiaque Civitate Nostra Saxonicali Cibiniensi. Die Vigesima Nona Mens. . . Novembris. Anno Domini Millesimo Peptingentesimo Septuagesimo, Septimo.

(L. S.)

Lect: Collat: et Extradat: per *Antonium Biro* Cancellariae Regiae Provincialis Transylvaniae Registratorem.

Hae Copia Collata cum suo Originali de Verbo ad Verbum, congruit, quo Super attestantur Coronae 20-a X-bris 1777.

... Prigell.

Ioannes Barani m. p.
Cons. Fis. Bartzensis.

C. Reg. — Distr.-30-d Contr.

Nro 2.

L. a.

Cătră comitetul de pacificațiune al Românilor.

În împregiurările de față, când cele mai înalte interese și cele mai sfinte drepturi atât ale fiecărui cetățen și ale națiunilor întregi, cât și ale tronului și ale dinastiei, se află în mare primejdie din pricina întăritărilor și turburărilor unei partide facțioune, care pentru a-și mulțumi scopurile sale egoistice, lucréză neobosit prin întrebuițare de putere și silă, ca să răștórne ordinea civilă și liniscea, și să aducă cea mai înfiorătoare confusiune, precum și ca să fie necontentit terorismul și întăritarea deosebitelor naționalități între dînsele, pe care a împins-o la cel mai înalt grad, datorita tuturor binecugătătorilor cetățeni ai statului și prieteni ai ordinei și ai liniscei publice precum și ai sfințelor drepturi ale țerii și ale tronului, este de a se împotrivi nemăsuratelor călcări nelegiuite ale acelei partide, și pentru restabilirea ordinei și a liniscei, precum și pentru asigurarea adevăratei libertăți și egalități a tuturor naționalităților a se pune în pozițiune de apărare cuviincioșă împotriva acelei partide și atacurilor ei.

(Va urma.)

se va forma un principat independent, ori regat. În privința acésta însă Anglia nu pôte face nimic, de ôrece stă sub presiunea Germaniei și a Rusiei, cari tirăsc la sine și pe Austro-Ungaria și pe Franca în frâu.

Opiniunea generală e, că un rebel între Grecia și Turcia este inevitabil.

Se vorbește despre o nouă ciocnire între Greci și Turci, dar' acum între trupele regulate, în care ciocnire de astă dată turcii au trebuit să se retragă.

Precum se vede pacea și rebelul stau pe cumpănă și nu scim încă cu siguranță, împregiurările spre care vor înclina. Până acum se schimbă mereu și de și întocmai ca timpul în care ne aflăm.

Din România.

Mesagiul regal de închiderea camerilor.

Éta textul mesagiului prin care s'a închis la 3/15 l. c. sesiunea Corpurilor legiuitoare române.

*Domnilor senatori,
Domnilor deputați,*

Ajungând la sfârșitul lucrărilor domniilor-văstre legislative, Vă mulțamesc, că ați pus totă rîvna și ați dat ajutorul luminelor domniilor-văstre pentru a înzestra țera cu o serie de legi folositoare, a căror necesitate era viu simțită.

Legea repausului de Duminecă a răspuns unei trebuințe recunoscută de toți.

Nu mai puțin dorită era legea pentru pensiunile funcționarilor județeni și comunali. Acésta lege a fost un act de dreptate pentru a asigura sôrtea acestor împiegați.

Ați mai votat alte legi necesare și urgente, precum legea pentru înființarea societății de agricultură și comițiilor agricole, convențiunea sanitara dela Dresda și legea pentru a se repune în vigore articolele 89, 90 și 135 din legea electorală din 1884.

Legile menite a îndeplini lacunele ce există în sistemul nostru de comunicațiuni accelerate vor completa rețeaua de căi ferate și vor sporî puterile noastre economice.

Legile militare, votate în acest an, precum nefecetate altele au fost în anii anteriori, vor întări organizarea armatei.

Îmbunătățirea adusă în administrarea ministerului financelor, prin legea specială ce ați votat, va purta fructele ei bine făcătoare, ér bugetul echilibrat, ce ați dat țerei, este o garanție pentru mersul normal al guvernului.

*Domnilor senatori,
Domnilor deputați,*

Vă reîntorceți deci în căminele domniilor-văstre, ducând rezultate satisfăcătoare ale muncii și a osîrdiei ce ați depus pentru patrie.

Declar sesiunea actuală a corpurilor legiuitoare închisă. Carol.

Cuvântări

*ținute la înmormântarea fericitului
Ioan Hannia.*

II.

„Și a încetat Iacob a învăța pe fiii săi, și întinându-și picioarele pe patul său a murit, și s'a adaus la poporul său“ (Facere, 49, 33).

Cartea vieții, S-ta scriptură, acest isvor bogat în învățături și povețe pentru toate momentele și a acestei vieți pămîntesci, momente de bucurie, de plăcere, de durere și de intristare, ne arată și îndigitează în forma cea mai nealterabilă marginile și limitele, între cari se ne mișcăm în ori-ce împrejurare ne-am afla, totdeauna avînd în vedere însă sfârșitul vieții pămîntesci, viața eternă, fericirea vecinică.

Atotputernicul D-șeu cu neșermurita Sa înțelepciune, chemarea, terenul de acțiune, de muncă și luptă formală, l'a determinat atât de diferit ômenilor, încât ar fi aproape o imposibilitate a afla o analogie completă și numai între doi ômeni, întocmai după cum sunt de divergente și darurile, talentele, cu cari se nasc muritorii în acésta lume.

Cea mai naturală și totodată și mai comună tuturor ômenilor este acea chemare,

aceea referință ideală a fericirii pămîntesci ce se pôte subsuma sub numirea aprôpe identică și după formă, în toate limbile de pe pămînt, adecă sub numirea de „t a t a“ și „m a m a“, séu colectiv „părinte“; de aci încolo numai pot veni sub apretiare și alte chemări, și alte acțiuni, ce în efectele lor sunt binefăcătoare asupra semenilor săi, în sens mai restrîns, séu mai estins.

Repausatului în Domnul, fostul director seminarial *Ioan Hannia*, în acest moment i se pot aplica cuvintele din Cartea facerii: „Și a încetat Iacob a învăța pe fiii săi“ în modul cel mai potrivit, căci este unul dintre acei rari muritori, despre carele cu imbelșugare se pôte constata, că talantul, ce i-sa dat, l'a folosit pe terenul cel mai adecuat mențiunii omenești, pe terenul cel mai prețios națiunii și bisericei sale, adecă pentru a învăța „pe fiii săi“, fii, nu după trup, dar fii sufletesci, ca părinte sufletesc.

Încă dela începutul anilor tinereții sale, între împrejurările cele mai grele și vitrege némului și bisericei noastre, activitatea sa și-a consacrat-o pentru creșterea, desvoltarea și înzestrarea cu cunoscînțele necesare a factorilor celor mai iminenți pentru biserică și națiunea noastră, pentru acel element, despre care cu a doua carte a vieții, cu istoria în mână se pôte constata, că totdeauna, în trecut și prezent, au fost stîlpii existenței noastre, și lucrarea lor apostolică până în ziua de astăzi încă nimic nu a pierdut din însemnătatea sa — repausatul a lucrat adecă cu devotament și abnegațiune pentru creșterea și înzestrarea cu cunoscînțele necesare ale fiitorilor preoți și învățatori, acești pioneri ai culturii naționale!

Repausatul în Domnul a fost adecă acela, carele dăruit cu dar deosebit dela Atotputernicul D-șeu, a contribuit la ridicarea institutului nostru seminarial la nivoul de astăzi, căci nu mai puțin ca un jumătate de secol — alătura cu colegii săi — a lucrat pentru instruirea tinerimei archidiecezane, ce s'au dedicat sublimelor chemări de fiitori preoți și învățatori, și nu mai puțin ca 30 de ani a fost tot-odată și conducătorul institutului seminarial, contribuind în mod direct la desvoltarea și prosperarea acestui institut. Un număr de ani acestia, cari de sine sunt impunători, dar îndecit câștigă în valoare, când se pot referi la o activitate intensivă și pe un teren atât de mănos, dar totodată și deficil.

Considerând sarcina cea grea și numai pentru un părinte, care nisuesce a-și satisface santei sale datorințe de părinte pentru creșterea fiilor săi, cu cât mai grea ni se presintă activitatea repausatului pe acest teren!

Mulțamitoriu lucru este pentru cel ce sădesce pomi, ca să guste din fructele pomului sădit, și să se adăpostescă la umbra plăcută a lui.

Mulțamitoriu și recompensă de o bunătate absolută este, când un părinte își vede copii săi creșcuți, desvoltați, de sine stătători, și apoi supus legilor firii cu mulțamire trebuie să se despartă de acésta viață a sarcinilor și a durerilor, când vede, că ostenela, lucrarea sa, bine s'a realizat; și cu cât mai mare mulțamire sufletescă a putut să simtă repausatul în Domnul în internul său, când a putut constata, că astăzi, din numărul considerabil al preoțimei și învățătorimei archidiecezane, abia o parte nemişnată va fi, cari nu sunt ai lui învățăcei, cari din acest incident trist nu pot dice: „și mie m'a fost repausatul profesor, séu profesor și director“; ba mai mult: a putut constata, că toți aceia, cari astăzi lucră și au lucrat alătura cu dînsul pentru cultivarea acestui teren binefăcătoriu, toți sunt învățăcei săi, toți fii săi sufletesci, cari cu cuvintele înțeleptului Solomon își dic: „Cununa bîtrânilor sunt fii fiilor, și lauda fiilor, sunt părinții lor“.

Și când în acest moment dureros de despărțire am accentuat în câteva cuvinte activitatea repausatului pe terenul principal al vieții sale, corpul profesoral și elevii seminariali, prin modestul meu rost, urmîzătorilor lor indicate prin cuvintele înțeleptului Sirach: „Fiule! pentru cel mort vîrsă lacrimi, și ea și cum ai fi pățitgrele, începe plîngere, și după obiceiul lui, acopere trupul lui, și nu trece cu vederea îngropăciunea lui“.

Deci ca fii sufletesci suntem împrejurii acestui sîriu, și durerea noastră este durerea fiilor pentru părintele lor cel bun, carele i-a povățuit, i-a provădit cu armele necesare pentru sarcina vieții lor cea grea, ce și a

ales și nu ne putem arêta tributul nostru de recunoscînță în mod mai eficace, decît că în rugăciunile noastre nu vom înceta a ruga pe Atotputernicul D-șeu, ca să-i dăruescă odihnă eternă, ér amintirea lui să fie în vecii vecilor, Amin.

*Dr. Remus Roșca,
dir. seminarial.*

III.

Onorabilă și jalnică adunare!

A cădut pe umerii mei greaua și dureroasă sarcină de a talmăci la acest loc trist sentimentele de adâncă jale, regret și recunoscînță, de cari este cuprins Comitetul Asociațiunii Transilvane și întreaga noastră scietate culturală, sentimentele, ce ni le inspiră aceste momente de supremă durere, când după legea firei trebuie să aședăm în mormînt rămășițele pămîntesci ale unui neobosit, și până la adânci bîtrânețe vînjos și nepregetat muncitor pe aprôpe toate terenurile de muncă deschise poporului nostru. Este grea pentru mine acésta sarcină, dacă mă gândesc, că eu abia eram născut, când venerabilul reposat, a cărui pierdere o deplângem astăzi cu lacrimile cele mai sincere, deja de ani îndelungați cu o stăruință de fer trăgea brasde adânci în păruginitul ogor al culturii némului nostru. Ce a fost *Ioan Hannia* pentru biserică sa, ni-au zugrăvit-o preastimații antevorbitori în colorii vii; cât a muncit și asodat, de câtă activitate a fost capabil spiritul lui, credincios adevărului: că cea mai bună politică este creșterea poporului, o spun sutele și chiar miile de preoți și învățatori, acești pioneri ai culturii poporului român creșcuți sub treaza și înțelepta lui conducere de 30 ani ca director seminarial; o spun instituțiile sociale, culturale și economice, chemate dintru neștiință întru ființă în deceniile din urmă, căci n'a fost idee salutară, care să fie frămîntat sufletul poporului nostru și al inteligenței sale, și să nu fie aflat îmbrățișare caldă, echou în inima lui. Ca să mă restring la „Asociațiunea Transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“, când aleși bărbați ai generațiilor bîtrâne, deșteptați de glasul timpului și de bunul geniu al neamului nostru, înainte de asta cu 37 ani osteneau, ca se prepare generațiunilor următoare un teren comun de nobilă emulațiune pentru ridicarea poporului nostru prin cultură la poziția, ce i se cuvine în acésta țără de atâtea-ori udată cu sângele, sudorile și lacrimile lui, îl aflăm pe *Ioan Hannia* între cei mai buni, cei mai zelosi bărbați ai nostri. Mai întăiu membru ordinar, apoi pe viață, membru în primul Comitet al „Asociațiunii Transilvane“; în periodul dela 1867-1870 vice-president al „Asociațiunii“ și, cu puține întreruperi, éră șimembru în Comitet, totdeauna până la ședința din 10 Martie a. c., înainte numai cu o lună de zile, pe *Ioan Hannia* deși slăbit, dar nu gârbovit de numărul anilor, îl găsim luând parte activă, cu inimă tină, la deslegarea problemelor, ce preocupau ședințele Comitetului, în interesul cultural al poporului român.

Și éta acest bărbat capabil de atata activitate și zel hîbil pentru binele neamului său, a cărui figură venerabilă ne-am obicinuit din copilăria noastră a o întălni la loc de frunte pretutindenea, unde vorba era de a se pune ceva bun la cale, de a se face ceva folositor intereselor poporului nostru, și care ca rari muritori avu și mîngăierea de a-și vede munca sa înecunată de frumoșe succese, acest bărbat s'a stins!

Înainte acestui trist fapt împlinit, noi rămănem nepuncticioși; tot ce putem face este; să deplângem pierderea lui; să depunem aici tributul recunoscînței noastre față de ostenețele și jertfele aduse de venerabilul reposat în interesul cauzelor noastre publice; să ne inspirăm din virtuțile lui și în urmă... érăși să ne mîngăiem, căci *Ioan Hannia* numai trupesce a murit, numele lui însă va trăi în istoria culturii noastre naționale!... Odihnă în pace!

Nicolau Togan.

Noutăți.

Tinăr român la opera regală din Berlin. Domnul *Ioan Damian*, fostul elev al renumitului dirigent al „Reuniunii rom. de muzică“ de aici, *G. Dima*, terminând cu succes conservatorul din Lipsa, a fost angajat cu 1 April n. a. e. în mod definitiv la opera regală din Berlin. Dl. *Damian* e fôrte

bine cunoscut publicului român din debuturile sale escelente la concertele falnicei noastre reuniuni de muzică. Felicitările noastre!

O mîngăiere sufletescă. Dumineca Floriilor a fost pentru noi parochienii din Sibiu, suburbiul Iosefin, o adevărată și de mîngăiere sufletescă. Și acésta mîngăiere am aflat-o în sântul locaș al Domnului, unde spre bucuria și surprinderea noastră, afară de preotul nostru, *Petru Simtion*, a mai servit în sântul altar Preaonoratul asesor consistorial *Mateiu Voilean* și diaconul *I. Popovici*.

Rar ni s'a dat ocaziune a asista la un serviciu atât de frumos în biserică noastră, ca în ziua Floriilor. Fețele tuturor exprimau o mulțumire sufletescă.

Servescă deci acésta faptă spre onore dloi asesor cons. *M. Voilean*, și dlui diacon și profesor *Ioan Popovici*. Ér din parte-ne le dorim viață fericită și îndelungată ca se mai pôtă procura astfel de momente mîngăitoare, și le dicem un: „Bine ați venit în mijlocul nostru“. *Un parochian.*

Moldován Gergely nr. 2 — e popa gr.-catholic dela *Satmar*, *Papp Lajos*. Acest renegat va scôte cu începutul lui Mai o fôie săptămănală, „social beletristică“, cu numele „*Szatmári Ellenör*“, care „va fi organul bisericii gr.-catolice săt-mărene“. Programul foii se reasumă în următoarele: „Noi vrem ca vorba ungu-răscă să se audă pretutindeni și între Români și Ruteni, începînd dela Carpați până la Adria“. Astfel glăsuiesce preotul român gr.-cat. în anunțul de prenumerație, redactat firesce în limba ungu-răscă.

Curat scop „beletristic-social“, urmărit de un „organ“ al unei biserici române.

Ciuma. În India continuă a grăsi și a se răspândi îngrozitorea ciumă. Dispozițiile luate până acum pentru curmarea ei s'au dovedit de nefindestulitoare. În orașul Bombay de fapt numărul îmbolnăvirilor a scădut, dar despre domolirea epidemiei cu toate aceste încă nu pôte fi vorba. Din oraș continuă a se refugia mulți, ér numărul celor reîntorși e sporadic. În cercul orașului Bombay au obvenit până acum 19,131 îmbolnăviri și 15,468 casuri de môrte, ér în oraș 19,702 îmbolnăviri și 8910 casuri de môrte. Școțele sunt încuiate. În unele din fabricele de lână lucrul paușeză cu desăvîșire, în altele de-curge cu un număr de tot restrîns de lucrători. Cea mai mare parte a prăvăliilor e închisă. Rînduri întregi de case stau părăsite. Circulațiunea a scădut la minimul ei. Un tablou analog ne presintă și orașul *Kurachee*. Cu începerea anotimpului mai călduros, și din societatea mai alasă au cădut jertfă epidemiei, săptămăna trecută, patru înși. Încercările cu serumul de pestilentă al doctorului *Yersin* n'au dus până acum la rezultate pozitive. Comisiunea medicală austriacă lucră cu multă rîvnă. Pentru studierea epidemiei au sosit la Bombay o comisie de medici ruseșcă și patru germane.

Procesul otrăvitoarelor. Pertractarea finală în procesul otrăvitoarelor dela *Hódmező-Vásárhely* e ficsată pe ziua de 23 a l. c. la *Seghedin*. Acésta în urma decisiunii Curiei.

Nasul jertfă infidelității. Locuitorului din *Prisaca mare*, *Dimitriu*, nu-i era destul cu nevastă-sa legitimă. Se cam învîrtea în jurul unei neveste frumoșe din vecini. Treba a mers așa mai multă vreme, fără vre o urmare penibilă. Dar zilele trecute nevasta legitimă l'a prins pe *Dimitriu* tocmai în momentul, când acesta se sêruta mai cu foc cu vecina. Și jalusa de femeie s'a rîșunat nemilos asupra bărbatului său. A așteptat până când a adormit *Dimitriu*, și atunci cu un cuțit ascuțit bine, i-a tăiat nasul cu desăvîșire, și a tulit-o.

Bibliografic. A apărut nrul 1. (număr de probă) al revistei: „*Fôia literară*“, cu următorii cuprins: „*Cântec*“, poezie de *G. Coșbuc*; „*Logodnica contelui Stuart*“, povestire din viața românilor bihoreni, de *L. Rudow-Suciu*; „*Primăveră*“, poezie de *L. Rudow-Suciu*; „*O scrisôră*“, de *E. Hodoș*; Cuvînt redacțional de *L. R.-Suciu*; „*La vatră*“ (rubrică pentru informații); „*Apelul*“

„Reuniunii femeilor române din Sibiu“; „Cronica săptămânii“; „Glume militare“. — Revista această apare odată pe săptămână în Oradea mare, sub conducerea doamnei Lucreția Rudow-Suciu, și costă la an 4 fl.; jumătate de an 2 fl.; pătră de an 1 fl.; pentru România și străinătate 14 franci. — Cine mai dorește să vadă numărul de probă, — să l cêră dela administrație, Oradea-mare (N.-Vărad), A. Pece 237.

Cât pentru direcție și scopul acestei reviste, ținem a reproduce aci Cuvântul redacțional:

Scopul nostru e să întemeiem o revistă, care fiind ieftină, să pôtă străbate și în părțile, care până acum nu pot fi părtașe la mișcarea literară a poporului român.

Asupra acestei mișcări vom da regulat notițe scurte și esențiale și, pe lângă aceste, vom face loc producției originale, care la noi a devenit foarte sfioasă.

În mișcarea culturală se ivesc din când în când cestiuni, a căror importanță ne va obliga să le discutăm într'o formă clară și populară

A spune mai mult ar însemna a spune lucruri de prisos. Căci dela sine se înțelege că ne vom sili a face lucrările noastre și plăcute, nu numai folositoare.

Ne mai permitem a observa, că articolii colaboratorilor noștri să publică cu ortografia autorilor, dacă d-lor o doresc.

Lucreția Rudow-Suciu.

A eșit de sub tipar: „Istoria Impăratului Traian și a Contimporanilor săi“ de Dr. Heinr. Francke, traducere autorizată de Petru Broșteanu. Cu 12 ilustrațiuni. Prețul unui exemplar 4 fl. Pentru România 12 lei; legături de lux 1 fl. Pentru România 3 lei bucata. A să adresa la fie-care librărie sau de-a dreptul la editorul: Petru Broșteanu în Brașov strada gării Nr. 45.

Producțiune. Se aduce la cunoștința onoraților cetitori, că tinerimea în frunte cu învțătorii români din comuna Cenade, vor da la Săntele Pasci, a doua zi, sêra, o producțiune teatrală împreună cu cântece populare și după producțiune va urma joc.

Se învță cu totă stîmă, toți omenii binevoitori ai școlilor noastre.

Venitul curat e destinat pentru vederea copiilor lipsiți de mijloce cu cărți școlare.

Întrearea pentru familie à 3 persoane 1 fl., pentru o persoană 50 cr.

Suprasolvirile se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică.

Începutul va fi la 7 ore sêra.

Cenade, la 1 Aprilie v. 1897.

Comitetul aranjator.

Correspondență particulară a „Telegrafului Român“.

Comitetul Huniadorei, în 1897.

Afacerile comitatului nostru în ce privește pe Români promit a fi din an în an mai interesante prin atitudinea dămnă a cătorva fruntași, cari nu lasă nici o ocaziune a se folosi de dreptul lor ca membrii, și adevărați reprezentanți ai poporului român. Ce nu s'ar puté face când cei vre-o sută membri viriliști și aleși s'ar presenta în sala comitatului fie și numai la chestiuni, cari taie adânc în viața poporului nostru din acest comitat! Să fim îndestulți deocamdată și numai cu înmulțirea luptătorilor, cari iau cuvântul în adunări.

În adunarea comitatensă dela 30 Martie n. s'au petrecut unele lucruri, cari merită a fi cunoscute în cercuri mai largi.

Vom aminti următoarele:

După pertractarea ordinațiunilor ministeriale membrul August A. Nicoră interpeleză pe vicespanul în cauza escortării unor băieți, cari la Crăciunul românesc voiau a umbla cu Vîsseimul în Murș-IIia. Voinicul pretore de acolo însă a creșut, că patria e în pericol, și astfel nu numai a oprit băieților a umbla prin orașel — dar i-a retrimis înderēt la Deva, de unde erau. Acest act grav era să fie un merit pentru pretorul Hohn Károly.

Vicespanul răspunde, că nime nu i-s'a plâns, are însă cunoștință despre acest cas, asupra căruia decurge cercetare, de astădată

însă nu pôte da deslușirile cerute. Interpelantele se declară mulțumit.

Dintre afacerile interesante sunt de amintit: alegerea unui pretor. S'a ales fostul pretore onorar: Valeriu Candrea, carele își va ocupa postul meritat încă în luna această în Brad.

O altă afacere, carea pôte să aibă urmări încordate pentru părțile interesate respective, a fost întărirea judelei comunal din Brad, contra căreia se așternuse apelațiune prin membrul V. Damian et conșoții — 105 cu totul. Apelata a fost susținută în congregație prin conducătorul recurenților O. D. și membrul F. Hosszu-Longin aducându-se de motiv principal incompatibilitatea.

Astfel, după cum se presentă apelata, și mai virtos, după cum e descrisă și alegerea în „Gaz. Trans.“ pe basa unor informațiuni eronate, ar arunca o umbră pururea neștersă asupra inteligenței întregi din Brad și asupra poporului român de acolo, ba chiar și asupra recurenților.

Pata pe majoritatea reprezentanței române din Brad, nu ar mai puté-o spăla totă apa Crisului, dacă adevărate ar fi cele raportate. Lumină trebuie să se facă, mai virtos, că inteligența în frunte cu profesorii români dela gimnasiu sunt aduși în joc. Voiu fi sincer chiar și cu risicul de a produce oșei-care sânge rêu. Informațiunile îmi sunt autentice și se pot proba cu martori și acte.

Candidații la postul de primariu în Brad au fost 2 maghiari: forestierul dela societatea băilor numite „Musariu“ — Molnár Lajos, și fostul jude substituit Krasznay Béla, frate al protopretorelui din Brad, și tutore cercual în 28 comune — afară de Brad.

Ambii dară cu oficiu, primul cu un salariu de 1500 fl. și accidente, al doilea cu venit de vre-o 800 fl. v. a. Candidat român nu a fost unul. Înainte de alegere inteligența română precum și mare parte din popor se exprimă pentru Krasznay Béla, érá pppresbiterul tractual pentru Molnár Lajos.

În prețina alegerii a competat și un măestru român la postul de jude după ce colindase pela străini și pe la unii membrii români din reprezentanță. I s'a dat sfatul să rămână pelângă meseria sa, ne având nici ideie despre afacerile comunale. În candidație n'a fost pris. Interpelat fiind protopretorele: pentru ce nu pune și pe al treilea în candidație — a răspuns, că nu voiesce și nu e dator a spune motivele pentru cari nu l pune. În urma acestui incident, ppresbiterul și membrul reprezentanței V. Damian, combatând candidarea lui Krasznay Béla, insinuă apelată. N'a insistat nime asupra candidaturii individului al 3-lea nedând destulă garanță. Primită candidarea, alegerea s'a făcut în ordine, fiind acclamat de jude Krasznay B. Nu s'a cerut votare la alegere, fiind că nu era pentru cine. Român candidat, ori apoi apt nu avém, érá în favorul lui Molnár L. nu s'a cerut votare fiind că poporul înainte cu 3 ani a avut grave conflicte cu directorul băilor dela „Musariu“, — în cunoscuta afacere cu contractele false dela câteva comune pentru baile de carbuni. Se scia apoi, că forestierul a competat numai silit de direcțiunea băilor. Nu se pôte dară imputa Brădenilor lipsa de rutină și curagiu necerând votare. Dacă ar fi cerut votare, ar fi cășut din Șehyla în Caribde. Poporul n'ar fi votat pentru forestier și astfel întrêga inteligență rămânea izolată. Membrul V. D. în legătură cu 105 alegători a dat recurs din motive de incompatibilitate și pentru unele defecte și nu după cum se dice în „Gaz. Trans.“, că: „ar fi neharnic de slușbă, și că ar fi un bețiv ordinar“, lucruri de cari inteligența din Brad și românii nu au avut nici o cunoștință, și nu au nici acum.

Regretabil în tota afacerea este, că conducătorul recurenților pentru ce nu a conchemat inteligența ori pe membri reprezentanți să le descoper intențiunea ce avé, și să nu se expună a rămânea singur între inteligenți.

Că inteligența română întrêgă și popor — alătura cu maghiarii — 247 înși au subscris o hârtie pentru aprobarea alegerii e adevăr, deși s'ar părea un lucru cu totul străin în împregiurările actuale încordate.

Motivul a fost: anulată alegerea, reiesă candidatul — altcum om foarte de trebă — direcțiunii băilor dela „Musariu“ și „Buda“. Și acesta cu nici un preț nu o voiau românii, precum nici o parte din maghiari. Acesta

a fost resonul, érá nu interesele private nălucite. „Să nu cădem pe mâna nemților“ diceau omenii.

În cât pentru interesele private, Brădenii știu să se ridice preste ele. În perioada trecută erau candidați 2 maghiari, unul fără avere; altul fost primariu, om bêtrân; și al treilea un român-june, carele venise în conflict aprig cu poporul, ba, predeasupra a fost combătută în mod violent candidarea lui chiar prin conducătorul recurenților de acum; și totuși ce să veđi! În momentul suprem vêđend alegătorii români, că vre-o câți-va maghiari, și vor alege ei jude, și-au călcat pe inimă, și-au ales pe „junele român“ ađi repausat.

Numai candidat apt să reflecteze dintre români și pôte fi secur de reușită. Omenii fără carte nu mai pot fi „jude“ aici. Dintre omenii cu carte nime nu reflectă la 300 fl. ca jude, dacă nu are și alt oficiu.

Correspondentul.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ

Câte-va pagini din

„Părți alese din Istoria Transilvaniei“.

Volumul I.

de

Georgiu Barițiu,

(Incheiere).

Constantin Brancoveanu este în istorie o figură legendară pentru statornicia sa în credința creștină, căci a preferit jertfirea fiilor sei, decât e se lăpêda de credința sa. Pe această măreță figură istorică scriitorul Părților alese din Istoria Transilvaniei l'indejosece la starea de om comun și avar, căci nu mai puțin, decât odiosul păcat al „simoniei“, adevă al vinderei celor sante pe bani, îi atribue.

Éta ce cetim la pagina 171:

„Teofil móre pe neașteptate. Atanasie ales, chirotonit numai cu ajutorul simoniei.“

Érá la pagina 172—173:

.... „metropolitul Teodosie nu voia să chirotonescă pe Athanasie dicând că este prea tinér, neinvțătat și nu are purtări cuviose. Era pe atunci în Brașov un om misterios, anume L. Th. Dindar, care ședea acolo în calitate de agent secret al domnului Munteniei Constantin Brancoveanu. Acel agent pre lângă ce mijlocea înaintarea corespondențelor secrete dintre împératul Leopold I. și Constantin Vodă, mai făcea și aristocrației ardeleni diverse servicii secrete. Dindar arătase într'o scrisóre a sa, că nici Constantin Vodă nu voia pe Athanasie de metropolit în Transilvania. Atunci magnații numerară prin Dindar 300 de galbini principelui și 200 galbini metropolitului, ca să se învoiescă, érá acestuia îi mai promisera 80 de toleri leonini, după ce va hirotoni pe Athanasie. Prețuri de acestea numerate pentru chirotonii sunt cunoscute în ambele biserici sub nume de simonia, strict oprită prin canóne, ceea ce însă de mult nu mai face la nimeni durere de cap, afară numai de capetele acelora, cari erau să plătescă sume atât de exorbitante, căci adevă 5—600 de galbini în acel véc avé valórea pe care o au astăzi cel puțin de ce mii de galbini. Dar ce era pentru magnații calvini chiar și sume înđecit mai mari în comparațiune cu enormele folóse atât confesionali cât și mai vêtsos politice și naționali, în cas când ar fi reușit ca să ție pentu tot viitoriul legat de interesele lor pe un popor atât de numeros, precum era și pe atunci poporul românesc.“

Apoi spre prisosință se mai adange la pagina 186:

.... „să mai reflectăm cu privire la persoana lui Athanasie, că hirotonia lui costase sume pentru acelea timpuri foarte considerabile, prin urmare, că dacă el s'ar fi smuls dintru odată de sub jurisdicțiunea calvină fără a fi sigur de cea mai valoroasă apărare din partea împératului, nu era sê-i rămăie, precum se dice pe la noi, nici cenușa în vatră, precum nu-i rămăsese lui Sava II-lea, trebuia să întrórcă tóte acelea sume cu interese de cel puțin 10% usitate pe atunci.“

Autorul se vede, că a simțit gravitatea și pe lângă aceea netemeinicia acestor afirmațiuni, cari contrađic în ce privește persoana lui Constantin Brancoveanu, tuturor faptelor

și împregiurărilor, ce se refer la acest domn toriu. Căci când atribue acestuia uriciosul păcat al simoniei, se pune la spatele paterului iesuit Nilles făcând la pagina 173 sub text nota următoare:

„A se vedé la Nilles vol. I. pag. 193 fragmentul din scrisóre latină a lui Dindar aflătoare în biblioteca univ. dela Buda în colecțiunea cea foarte bogată a lui Hevenesi tom. XXIV p. 52. Cine voiesce să o aibă întrêgă, o pôte decopia după original.“

Noi ne îndoim, că eruditul scriitoriu Georgiu Barițiu a decopiat acea scrisóre după original; ba ne îndoim și despre aceea, că batér ar fi vêđut-o cu ochii sei; cu atâta mai mult ne îndoim, că ar fi examinat autenticitatea ei.

Afară de aceea numitul autor, ca unul, care avé multă experiență de viață, trebuia să mai socotescă, că chiar dacă ar fi ajuns 300 de galbini în mânilor lui Dindar, nu e urmare, cu atât mai puțin e constatat, că acei bani au și ajuns în mânilor lui Constantin Brancoveanu, care de sigur nu 'i-a reclamat, ci e mai probabil a fi rămas în buzunariul lui Dindar sêu în al vre-unui scriitorăș — fie și de ai lui Brancoveanu.

Deci și acest episod istoric, dacă autorul n'ar fi fost preocupat, trebuia să-l tracteze cu mai multă rezervă și critică și să nu se ocupe de el cu atâta predilecțiune, sciind, că isbește de-adreptul în judecata istorică a poporului român, ce 'i-a format-o pe basa de fapte frumóse și mărețe sêvêrșite de piusul Domn Constantin Brancoveanu. A. V.

Din public. *)

Mulțumită publică.

În presêra de 2/14 Februarie a. c., corpul pompierilor din loc a dat o producțiune teatrală în favorul reuniunii pompierilor; la arangiarea producțiunii a contribuit mult stimata domnișórá Elena Reou, învțătore în loc, insistând pe lângă moșul sêu Iosef Rucér, măestru de teatru în Sibiu, pentru a ne procura cele de lipsă pentru arangiarea producțiunii, pe spesele sale, pentru ce li se aduce și pe această cale cea mai mare mulțumită.

Oferte marinimóse au întrat dela următorii marinimóși domni și dómne:

1. V. v. de pbiter Maria Reou din Sibiu, 50 cr.;
2. Ioan Druhora, învțătoriu director în Boița, 50 cr.;
3. Firma Mersing, prin domnul Sperling Sibiu, 9 fl. 50 cr.;
4. Toma Târșă comersant, Tâlmăcel 50 cr.;
5. Vasile Clóje, Boița 50 cr.;
6. Nicolae Bânda, învțătoriu în Porcesci 50 cr.;
7. Nicolae Fleschin, natoriu în Porcesci 50 cr.;
8. Vainer V., birtășu în Sibiu 1 fl. 50 cr.;
9. Toma Czobát, zidariu la linia ferată P. 50 cr.;
10. Polánszky Iózséf, Sibiu 50 cr.;
11. Nicolae Șerbănescu, fleșariu în Tâlmăcel 1 fl. 50 cr.;
12. Ioan D. C. Săcărea, econom în Tâlmăcel 2 fl.;
13. Dumitru Săcărea, par. local 60 cr.;
14. I. Nedelcu, econom 50 cr.;
15. Const. Dragoș, măestru în Sibiu 1 fl.;
16. Vasile Fodor, Sibiu 1 fl. 50 cr.

Suma întratelor în general a fost 48 fl. 34 cr.; subtragându-se spesele în sumă de 30 fl. 84 cr. rezultă venit curat 17 fl. 50 cr. ca basă unei nóue fundațiuni a pompierilor din loc. Prea stimaților domni și dómne — ca contribuenți în favorul acestei reuniuni, ca doritori de înaintarea reuniunii noastre din Tâlmăcel, li se aduce și pe această cale mulțumita noastră publică.

Tâlmăcel, în 16 Februarie 1897 c. v.

În numele comitetului aranjatoriu:
Eremie Roman,
învțătoriu și căpitan al pompierilor din loc.

*) Pentru cele publicate în rubrica această redacțiunea nu este responsabilă.

Mai nou. Resbel.

Telegramele din urmă aduc șcirea, că Turcia a declarat resbel Greciei, și această în conșelegere cu marile puteri europene, mai cu sémă a Germaniei. Ambasadorii părților beligerante au plecat fie-care acasă. Resbelul s'a și început; până acum decurge mai mult în favorul grecilor.

Ad Nr. pp. 122/897

[40] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch in parochia de clasa a III-a Someşfalău, de lângă Cluş, prin acesta se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare in „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post dau un venit sigur anual de 368 fl. 25 cr. afară de venitele accidentali, cari nu sunt computate in această sumă.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-şi aşterne suplicile de concurs, instruite conform normelor in vigôre, subsemnatului oficiu până la termenul prefipt, şi sunt poftiţi, ca

in vre-o Duminecă seu sârbătore se se presinte la sânta biserică, spre a fi cunoscuţi din partea poporului.

Oficiul protopresbiterial in contelegere cu comitetul parochial.

Cluş, 6 Februarie 1897.

Tuliu Roşescu, protopresbiter.

Nr. 317-1897.

[41] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea vacantei parochii de clasa a III-a Păucea, lângă Mediaş, in protopresbiteratul „Târnava“, in înţelesul ordinului Consistorial Nr. 6356 B. din 8 Octobrie 1896 se escrie prin această concurs cu

termin de 30 de zile dela prima publicare in „Tel. Rom.“

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 459 fl. 84 cr.

Doritorii de a ocupa acest post de parochie au se-şi aşternă petiţiile lor instruite conform normelor din vigôre subsemnatului oficiu protopresbiterial din Cetatea de baltă (u. p. Küküllôvár.)

Informaţiuni detaiate se pot lua dela comitetul parochial respectiv şi oficiul protopresbiterial subsemnat.

Cetatea-de-baltă, 6 Martiu 1897. Oficiul protopresbiterial gr.-or. al tractului Târnava in contelegere cu comitetul parochial concernent.

Nicolae Todoran, protopresbiter.

Nr. 66/97.

[44] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch in parochia gr.-or. Turdaşiu, de clasa a III., din protopresbiteratul Orăştiei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare in „Telegraful Român“.

Venitele împreunate cu acest post sunt 406 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post se-şi trimită cererile concursuale, in termenul deschis la subscrisul oficiu.

Oficiul protopresbiterial gr.-or. al Orăştiei, in contelegere cu comitetul parochial. Orăştie, 7 Martie 1897.

Nicolau Ivan, adm. prot.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobrie 1896.

Table with multiple sections: Budapesta - Predeal, Budapesta - Arad - Teiuş, Budapesta, gara de vest - Orşova - Verciorova, Cucerdea - Oşorheiu - Reg. săs., Copşa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraş, Ghiriş - Turda, Sibiu - Cisnădie, Braşov - Zernesci, Simeria (Piski) - Hunedóra, Braşov - Chezdi-Oşorheiu, Murêş-Ludoş - Bistriţa, Arad - Timişóra, Simeria (Piski) - Petroşeni - Lupeni, Sighişóra - Odorheiu. Each section contains train schedules with columns for train type, time, and stations.

Notă: Ôrele însemnate în stînga staţiunilor sunt a se ceti din sus in jos cele însemnate în dreapta de jos in sus. Numerele cele grase însemnă ôrele de nôpte.